

TALMUD TORA

תלמוד תורה

Ki Tavo Peraşası

Aile Peraşası - “Yüzde On”

Kazancımızın bir kısmını ihtiyaçlı insanlara veya yardım kuruluşlarına bağışlamak eskiden beri süregelen bir Yahudi geleneğidir.

Bu haftanın peraşası (Devarim 26:12) bizlere, ihtiyaçlı olan kimselere yardımda bulunmak için kazancımızın yüzde onunu ayırmayı öğütler. Genel olarak Tsedaka, dünyada iyiliğin yayılmasını sağlarken, kazancımızı sağlayan Tanrı'ya da teşekkürlerimizi sunmak için harika bir yoldur.

Hikaye:

Hikayemizde bir çocuğun, arkadaşının gizlediği sırrı keşfetmesini ve yardımlaşma ile ilgili edindiği dersi okuyacağız.

YÜZDE ON

Adi yorgun ama mutlu bir tavırla, “Sen sıkmaya devam et Sara, ben markete gidip biraz daha portakal alacağım” dedi. Sara ve Adi, yaz tatilinin son günlerinde taze sıkılmış portakal suyu satarak, hem biraz para kazanmak hem de eğlenceli vakit geçirmek istemişlerdi.

Akşamüstüne doğru, iki arkadaş eve gitmek için hazırlanıyorlardı; açtıkları masanın üzerindeki şeyleri toplandıktan sonra, kazançlarını kendi aralarında bölüşüyorlardı.

Adi kazandığı para ile alışveriş merkezinde gördüğü o muhteşem kazağı almayı düşünürken, Sara'nın garip bir şekilde parasının bir kısmını ayrı bir zarfa ayırdığını fark etti.

Adi, meraklı bir yüz ifadesiyle, “Hey Sara ne yapıyorsun? Neden kazandığın paranın bir kısmını ayrı bir yere ayırıyorsun ki?” diye sordu.

Sara başta biraz kem küm etse de, sonunda, “Pekala gerçekten bilmek istiyor musun?” diye sordu ve devam etti: “Parayı ortağım için ayırıyorum.”

Adi hemen söze atılarak, “Hangi ortaktan bahsediyorsun? Ortağının ben olduğunu zannediyordum?” dedi.

“Evet; ama başka bir ortağım daha var. Aslında sana şuan açıklayacak vaktim yok, gerçekten gitmem gerekiyor.” Sara cümlesini bitirir bitirmez ayırdığı paraları da yanına alarak, koşar adımlarla caddenin aşağısına doğru yürüdü.

Adi kendi kendine, ‘Bu yeni ortak da nereden çıktı şimdi?’ diye sordu ve Sara’nın diğer ortağının kim olduğunu anlamak için gizlice Sara’yı takip etmeye karar verdi.

Sara’yı takip eden Adi, Sara’nın dar bir sokaktan içeri saparak, üzerinde “Öğrencilere Yardım Derneği” yazan tabelanın önünde durduğunu gördü. Sara’nın orada ne yaptığı görmek isteyen Adi, sokağın köşesinden kafasını uzattı ve Sara’nın cebinden çıkardığı zarfı duvardaki küçük delikten içeri attığını gördü.

Adi dayanamayarak, “Hey Sara! Ne yapıyorsun burada?” diye sordu.

Sara, Adi’yi karşısında görünce şaşırılmıştı. Sara, Adi’ye “Senin ne işin var burada? Yoksa gizlice beni mi takip ediyorsun?” diye sordu.

Adi hemen söze girerek, “Gizlilikten bahseden sen misin? Asıl sen bana bir cevap borçlusun. Şimdi lütfen doğruyu söyle, şu gizli ortağın da kim? Biraz önce içine para koyduğun şu zarfı duvardaki deliğin içine attığını gördüm. Neden, yoksa başın belada mı?” diye sordu.

Adi’nin Sara’dan en son beklediği şey kahkaha atmasıydı. Sara, “Adi, sanırım çok fazla macera kitabı okuyorsun. Yakına gel de, şurada ne yazdığına bir bak” dedi. Adi yavaşça yaklaştı ve duvarda küçük bir delik gördü. Deliğin üstünde şöyle yazıyordu: “Öğrencilere Yardım Derneği. Bağışlarınız için teşekkür ederiz.”

“Vay sanırım senin hakkında yanıldım. Bağış yapman gerçekten çok güzel bir davranış; ama halen anlayamadığım bir şey var. Bana parayı neden ortağın için ayırdığını söyledin ki?”

Sara, “Çünkü Tanrı benim diğer ortağım! Okulda, ‘kazancımızın onda birini ayırmak’ hakkında ne öğrendiğimizi hatırlasana... Tanrı’nın bizler için yaptığı iyiliklerin en azından bir kısmını geri ödeyebilmek için, bizler de ihtiyaçlı olanlara yardım etmeliyiz. İşte bu yüzden Tanrı’nın bir ortağı olarak ben de, kazandığım paranın yüzde onunu ayırarak ihtiyaçlı olan öğrencilere yardım ediyorum” dedi.

Bu kesinlikle Adi'nin duymayı beklediği bir cevap değildi; ama kulağa çok hoş geliyordu. Adi kendi kendine şöyle düşündü: 'Sara gerçekten haklı. Tanrı'nın bize verdiği sonsuz iyiliklerin karşılığında, bizler de ihtiyaçlı olanlara elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalışabiliriz. Bu çocukların bu paraya ihtiyacı var. Şimdi eğer kazandığım paranın yüzde onunu bu derneğe bağışlarsam, elimde halen paranın yüzde doksanı kalır ki, bu para da satın almayı düşündüğüm kazak için gayet yeterli olacaktır!'

Adi cüzdanını açtı ve kazandığı paraların bir kısmını ayırarak Sara'ya uzattı ve onun adına da bağışta bulunmasını istedi. "Sanırım ben de senin şu diğer ortağınla işbirliği içinde olmak istiyorum."

TARTIŞMA SORULARI:

Yaş 3-5

S: Hikayenin başında Adi kazandığı parayı harcamak hakkında ne düşünüyordu?

C: Parayı kendisi kazandığına göre, hepsini kendi için harcamanın, hakkı olduğunu düşünüyordu.

S: Hikayenin sonunda Adi kendini nasıl hissetti?

C: Adi, Sara'nın kazandığı paranın yüzde onunu ayırarak ihtiyaçlılara bağışta bulunduğunu ve bu yardımı yaparken halen kendisine yetecek kadar parasının olduğunu gördü. Bu bağlamda, Adi de kendi kazancından yüzde on ayırmaya ve bağışta bulunmaya karar verdi.

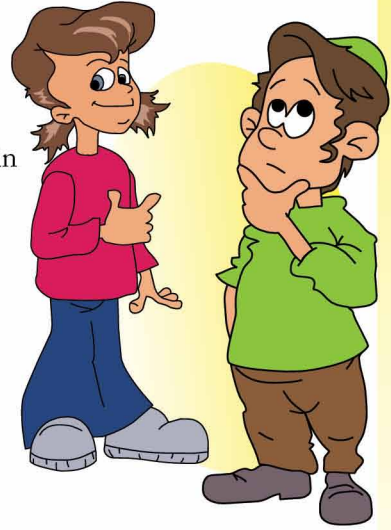
Yaş 6-9

S: Sara, Tanrı'nın kendisinin bir ortağı olduğunu söylerken ne kastediyordu?

C: Bir şeyler yapmaya çalıştığımızda, yalnızca Tanrı'nın yardımı ile başarıya ulaşabiliriz. Hikayede Tanrı, Sara'nın başarıya ulaşmasına ve para kazanmasına yardımcı olduğu için, Sara da Tanrı'yı ortağı olarak görüyordu. Aslında Tanrı, bizlere yaşamımızı sürdürebilmemiz için kazanacağımız parayı veren en gerçek kaynaktır. Bizler de, O'nun bize verdiği kazancın bir kısmı ile bağışta bulunarak, Tanrı'nın ortağı olduğumuzu gösteririz.

S: Sizce kazancının yüzde onunu bağışlayan bir kimse zarara uğrar mı?

C: İlk bakışta, yüzde onu zarar olarak değerlendirsek de aslında bu davranışımızla maneviyatımızı yükseltir, daha iyi bir insan olabilmek için bir fırsat yakalamış sayılırız. Ayrıca, Tanrı her zaman yaptığımız iyilikleri görür ve bize karşılığını fazlası ile verir.

Vaani Tefilati

Selihat

Elul ayının başından itibaren ve Kipur gününe kadar (Roş Hodeş, Şabat ve Bayram günleri hariç) yapılan Selihat duaları, yaptığımız hatalar için Tanrı'dan özür ve af dilediğimiz dualardır.

Elul ayı ve Yamim Norayim günleri, Yahudi geleneğinde Tanrı'nın bize her zamankinden daha yakın olduğu, kapılarını bizim için açık tuttuğu ve bizlerin O'na dönmemizi arzu ettiği merhamet günleridir. Bu bağlamda, bu günler içerisinde dualarımızı artırır, Selihat duaları ile Tanrı'dan bizi affetmesini diler, Tsedaka veririz.

Selihat duaları, Elul ayı itibariyle gece yarısından sonra, hava ağarmadan söylenir. Selihat sırasında okunan ilahi ve dualarda, Teşuva ve Tanrı'nın 13 Merhamet Özelliği kendini tekrar eden kavramlar arasında yer alır. Selihat sırasında söylenen en bilindik ilahilerden bir tanesi Adon Aselihat'tur. Ayrıca, Selihat sırasında çalınan Şofar, bizleri doğru yola dönmemiz konusunda uyandırmayı amaçlar.

SELİHOT

*Adon Aselihat,
Bohen Levavot,
Gole Amukot,
Dover Tsedakot.
Hatanu Lefaneha
Rahem Alenu.*

